

Publicerad 2005-12-26 17:50 av Ensamma mamman

Som en rauk i nordanvinden

Den pilen du lyfte ur kogret
och la i din båge
den du avfytrade mot mig
i all din vrede
den visste var den tog
och jag föll
du skrattade rätt

men du
jag kommer alltid
alltid
att ta mig upp igen

När jag står på en klippa i havet
låter vinden röra min kind
vågornas vatten frysa
till ett skal på min kropp
då är jag orubblig

och du
jag kommer aldrig
aldrig

låta dig närma dig igen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ensamma mamman med Poeter.se id #5202 innehar upphovsrätten